

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada II. Post Pascha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

defuisse animum; neque enim averfionem ab iis, quamquam graviter offensus, concepit. Etiam qui te offendit, fratrem cogita, suavi alloquio & affectu dignare. Galilæam illis designat ubi videatur, locum scilicet quietum, & à tumultibus submotum. Ut gustes Deum, recede à strepitu mundi, vanitatum, passionum tuarum.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Jungit se Christus duobus discipulis euntibus in Emmaus.

1. **E**cce duo ex illis ibant in castellum, nomine Emmaus. Luc. 24. Tristes de Christi morte, dubitantes de resurrectione, solarium quærunt à villa. Convertuntur ad sensualia, qui expectare debebant divina: Promissus tertius dies aderat, accesserat mulierum, Petri, ac Joannis testimonium: isti tamen adhuc dubitabant. Quàm parum sustinemus Dominum, qui nos tot annis sustinet! quàm facilè ad sensualia convertimur! Immodicam tristitiam cave; si aliqua te tangat, noli à creaturis remedium quærere. Expecta Dominum, & intendet tibi.

2. Et ipsi loquebantur ad invicem de iis omnibus, quæ acciderant. Et factum est, dum fabularentur, & secum quærerent, & ipse Jesus

sus appropinquans ibat cum illis Ibid. Errabant oves, adest Pastoris charitas, ne perdantur. Dissimulat habitum, ut prius eos ad divinum solatium recipiendum disponat. Vult enim ad suas gratias nos præparari. Dum fabulantur de Passione, se illis miscet. Tantum Domino placet, suam à nobis mortem commemorari. Affuesce non inania, sed divina loqui, ut Jesum habeas itineris tui socium.

3. *Oculi autem illorum tenebantur, ne eum agnoscerent* Ibid. Hoc exhibebatur foris, quod agebatur in mente. Nec eum fidei oculo agnoscebant; nec corporis. Quia causa tenebantur oculi? Credibile est, nimia tristitia, quæ animum plerumque confundit. Adest Deus iis, qui afflicto sunt corde; & tamen dum tangimur, abesse credimus. Tunc fide firmandus est animus. Sapiens est Deus, scit; omnipotens potest; bonus, vult adesse. Expecta ergo, viriliter age, & confortetur cor tuum.

F E R I A II.

Qui sunt eorum sermones, exquirat Christus.

1. **A**lt Jesus ad illos: *Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem, & estis tristes? Et respondens unus dixit ei. Tu solus pe-*

regrinus es in ierusalem. & non cognovisti, quæ facta sunt in illa? Luc. 4. Quærit quod sciebat, *ut ulcus suum detegerent, ac pharmacum susciperent* ait Theophyl. En benignitatem Christi! 2. Quia gaudet commemorari suam passionem, præbet narrandi occasionem. Narra ergo tu Deo per gratiarum actionem, quanta pro te passus sit. Qui sunt tui sermones? de iis rebus quæ sunt in corde. Expende quæ sint, an divina, an humana! Denique ulcera animi non cela, ut medicinam capias.

2. *Quibus ille dixit: Quæ? Et dixerunt de Jesu Nazareno, &c.* Ibid. Quærit tanquam ignorans, aut quasi jam oblitus injuriarum suarum tam immanium. An tu sic minutarum oblivisceris? Quærit, *Quæ?* tanquam tota illa passio res esset adedò minuta, ut ei memoriâ exciderit. Amor tam ingens tui parva illi repræsentat ea, quæ pro te fecit. Parvus ergo est meus in Jesum amor, qui me pro eo egisse multa existimo. Conabor præstare plura, sed ero tamen servus inutilis.

3. *Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel.* Ib. Aperiunt ulcus modicæ fidei. Non credebant enim illam ipsam Christi mortem esse redemptionis medium. Si consilia Dei in humanis eventibus assequi non potes, acquiesce illis. Optimum est, quidquid decernit ipse: per media à nobis
judi.

judicata contraria fini ad finem pervenit.

F E R I A III.

Christus reprehendit duos discipulos incredulos.

1. **E**tipse dixit ad eos: O stulti & tardi corde ad credendum! Ibid Acerba reprehensio, sed nulla indignatio *Stultos* vocat, non pro convitio, sed pro officio charitatis. Si corripis, sic age; si corriperis, sic suscipe: Et tu tardus es corde ad credendum practice, quæ passus est Christus Nam si credis mente, at non opere & imitatione.

2. *Nonne hac oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?* Ibid Causa reprehensionis allegatur, quod hanc veritatem non satis credant. Tu eam crede. Oportuit ob necessitatem satisfactionis, ob utilitatem redemptionis, ob vinum sui in nos amoris, ob exemplum imitationis. Christum pati oportuit; & tu te à mortificatione eximes? Et quidem ut in *suam* ille gloriam intraret, & tu sine cruce intrabis in alienam?

3. *Et incipiens à Moysè & omnibus Prophetis, interpretabatur eis in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant* Ib. Vide modos, quibus se iis insinuat. Blandè alloquendo;

2. Corripiendo. 3. Instruendo. His & tu utere, si cum iis agis, qui duro sunt corde. Ausculta tantum Doctorem interpretantem, Confer id, quod docet declarando, cum eo, quod fecit opere: & quod ipse doces, opere confirma.

F E R I A I V.

Longiùs ire se fingens Christus, invitatur à discipulis.

1. **E**T appropinquaverunt castello, quò ibant, & ipse se finxit longiùs ire. Luc. 24. Decreverat apud illos manere: fingit se abire: non quia hoc volebat, ait Bern ser. 74. in Cant sed quia volebat audire: Mane nobiscum Domine Vult Deus tibi gratias conferre sed vult desideriis rogari. Non queraris gratiarum inopiam, si aut nulla sunt tua, aut lenta desideria. 2. Fingit Deus se à te recedere: sed non abit. Cum ipso sum in tribulatione. Psalm 90.

2. Et coegerunt illum, dicentes: Mane nobiscum Domine quoniam ad vesperascit Ib. Invitant ignotum, tu nec notum seriò rogas: imò fortè plures ansas præbes ad recedendum. Cogunt illi sanctis desideriis, quæ vim quasi quandam in ipsum Deum habent. Rationem addunt, quia ad vesperascit. Imò die.

diescebat apud illos, quia interpretatio scripturæ jam eos illuminabat. Sed apud te advesperascit, quia hunc ipsum diem cum nocte dividis. Coge ergo Dominum, vim tibi inferendo, ut is apud te maneat hodie, tanquam ultimus esset vitæ dies.

3. *Et intravit cum illis.* Ibid. Quæ felicitas habere hospitem Dominum! Quam putas tu eum honorificè exceperint, & quidem adhuc ignotum; si non rerum copia, saltem affectuum! Credere licet, eum prima sede locatum, eidem sollicitè ministratum. Quis primum apud te locum tenet in æstimatione, in amore? tu ipse? an Deus? Inspice opera & tentationes

F E R I A V.

Agnoscutur Christus in fractione panis.

1. **A** Ccepit panem, & porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, & cognoverunt eum. Luc. 24. Credunt SS. Aug. ser. 140. de temp. Chrysoft. serm. 17. Imperf. Christum panem isthic consecrasset & porrexisset, & ex eo agnitum esse. Hic est SS. Eucharistiæ effectus, mentes illuminare ad percipienda divina. At cum hanc toties sumas, unde tam hebes ad divina, tam vivax es ad sensualia?

lia? Causa effectum poneret, nisi impedires.
Tolle ergo impedimenta

1. *Et ipse evanuit ex oculis eorum.* Ibid.
Cur non expectabat ab illis ea, quæ cognitionem sequi solent, adorationem, gratiarum actionem, obsequia? &c. Monstrat se, & mox se eripit. Disce etiam divina solatia in hac vita non esse diuturna; imò à Deo eripi, ut te patientia, humilitate, longanimitate exercear. Sed nec expedit ea esse diuturna.

3 *Et dixerunt ad invicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via?* Ibid. *Christi sermones,* ait Orig. *accendebant corda ad amorem divinum.* Legis pios libros, meditaris documenta Christi, audis exhortationes: Deus tibi loquitur: accenderis, nisi resistas. Sed quando dicunt se exarsisse? Non in fractione panis; dum eum agnoscerent; sed in via, dum adhuc lateret. Etiam desolationes cum Deus à te absconditur ad hoc tibi serviant, ut inflammaveris desideriis, amore, affectibus adherendo Deo, &c.

F E R I A VI.

Apparet discipulis congregatis.

¶ *C*um serò esset. & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus. Luc. 24. Ubi non est dispositio, tardat Deus.

Non-

Nondum credebant : varia ad eos resurre-
ctionis nuntia miserat , ut disponderet, per
quæ & desiderium accenderet. Ideo serò ve-
nit, quia serò se disposuerunt. Ut visiteris à
Deo, pone congruam dispositionem. *Cum*
fores essent clausæ Deus non intrat in cor, si
portæ sensuum non sint obleratæ. Dissipa-
tus est spiritus ubi sensus non sunt custodi-
ti, ubi creaturarum affectus ultrò citroque
meant. Inspice portas tui cordis.

1 *Venit Jesus, & stetit in medio.* Ibid. ut
æquè omnibus esset conspicuus , ut Dux,
Magister, Pastor, Protector suorum. Ubi
duo vel tres congregantur in nomine ejus,
adest ipse. Congrega ergo potentias animæ
tuæ in oratione , claude portas sensuum,
mox tibi aderit, Dux ad animosa proposita;
magister ad solidas veritates; Pastor ad sola-
tia; Protector contra tuos hostes. Quia verò
mediū amat, etiā tu eum in medio cordis re-
pone, ut nihil præ illo æstimes, ames, timeas.

3 *Et dixit eis: Pax vobis. Ego sum, nolite*
timere. Joan. 20. Luc 24. Omnia singularis
solatii verba. *Pax vobis:* quam olim spon-
dit, quam passione sua comparavit. Pacis
Deus est. Pax ergo tibi sit cum Deo, per tuæ
cum illius voluntate conformationem: cum
proximo per charitatem patientem, beni-
gnam, non inflatam, &c. tecum per affectuū
pravorum mortificationem. *Ego sum* addit
Chry-

Chrysoft. ser. 11. qui vos per gratiam vocavi, elegi per veniam, pietate sustinui, portavi charitate, & modo vos solâ benignitate suscipio. Dic etiam animæ tuæ: Ego sum: & si consurgant adversum me praelia, non timebit cor meum. Psalm 26.

S A B B A T H O.

Conturbatis & conterritis cicatrices
vulnerum exhibet.

1. **C**onturbati verò & conterriti existimabant se spiritum videre. Luc. 24. Discipuli rudes adhuc & imperfecti, non credunt, ait Beda, tertia die potuisse resurgere. Putant ergo se videre spiritum, seu phantasma; tamen si jam audierint: Ego sum. Quoties nos sancta dictamina, & veritates practicas aut putamus, aut nobis mentimur esse illusiones? quia timemus scilicet agendi difficultatem; & magis nobis illudimus. Nunquam tu ita timuisti? an posthac timebis?

2. Et dixit eis: Quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda vestra? Ibid. Christus in repentinis eos timere, ac turbari non probat. Ideo amicè corripit. Repentina probant animum constantem, Deoque nixum. Ut nihil tibi repentinum eveniat, quo sternaris, assuesce prævidere omnia, ac te præ-

præmunire. Id si fecisses, quantas difficultates gloriosè superasses, quibus turpiter succubuisti? id ut obtineas, expugnandus omninò est amor proprius

3. *Videte manus meas, & pedes meos quia ego ipse sum* Ibid. Ad pellendum timorem, ad firmandam fidem hoc fecit. O benignitas Christi! Venerare sanctum latus, manus ac pedes, transfossa. Inhære huic spectaculo, quamdiu potes. Si verò te terreat difficultas aliqua, aut munus grave suscipiendum. Inspice illa vulnera, nuper acerba, nunc illustria, & spera tua quoque vulnera, & adversitates tibi cessuras in gloriam.

DOMIN. III. POST PASCHA.

Christus manducat cum discipulis.

1. **A**dhuc illis non credentibus, & mirantibus præ gaudio, dixit: Habetis hic aliquid quod manducetur? Luc. 24. Vide quot modis se Jesus suis insinuat, ut ipse esse credatur. Mittit, per quos nuntietur, ipse se videndum, audiendum, tangendum præbet: Hic etiam licet in glorioso corpore ad manducandum petit, ut incredulos reducat. Animarum salus non uno remedio peragitur; tentanda sunt plura, etiam ut tuam emendes. Non elanguescere, si uno non proficias. Zelus tuæ & alienæ salutis id efficiet, & plu-

.. At